

ב"ל (תל-אביב-יפו) 5902-09 - כהן אלברט נ' המוסד לביטוח לאומי

ב"ל (תל-אביב-יפו) 5902-09 - כהן אלברט נ' המוסד לביטוח לאומי מחוזי עבודה תל-אביב-יפו
ב"ל (תל-אביב-יפו) 5902-09

כהן אלברט

נגד

המוסד לביטוח לאומי

בית דין אזורי לעבודה בתל-אביב-יפו

[13.02.2013]

כב' השופט שמואל טננבוים, סגן נשיא

החלטה

1. מינוי מומחה יועץ רפואי

פרופ' וולטר מרקוביץ' מתמנה לשמש מומחה יועץ רפואי (להלן - המומחה) לשם מתן חוות דעת רפואית בשאלות המפורטות בסעיף 4 להלן בהחלטה זו והמתייחסות לתובע.

המומחה מתבקש ליתן חוות דעתו תוך 30 יום מיום קבלת החלטה זו.

2. המסמכים הרפואיים

להחלטה זו מצורפים המסמכים הרפואיים הבאים:

א. תיק רפואי ב"ח מאיר;

ב. תיק רפואי קופ"ח כללית;

ג. אישור מגן דוד אדום. 3.12.08.

3. העובדות

א. במשך 12 שנים הועסק התובע בחברת אמדוקס.

ב. ביום 21.9.08 קיבל התובע מכתב ממנהלו. לאור העולה מהמכתב הניח התובע כי יש כוונה לפטרו מייד בתום

הפרוייקט עליו עבד אז, שאמור היה להסתיים ב- 5-7.12.08 לערך.

ג. עוד נאמר במכתב המנהל כי אם במהלך 3 חודשים שהם התקופה שנותרה עד סיום הפרוייקט יתרחש שינוי לטובה

בהשתלבותו של התובע בפרוייקט יתכן כי ישקלו מחדש את פיטוריו.

- ד. התובע לא ידע איזה הוא השינוי שהותנה ומה עליו לעשות כדי לגרום להתרחשותו אולם המשיך בעבודתו באופן בו ביצעה קודם לכן תוך הדחקת אימת פיטוריו ממחשבותיו שכן לא היה יכול לעשות דבר ביחס לכך.
- ה. ביום הארוע, היינו יום 2.12.08, שהיה אחד הימים האחרונים של הפרוייקט, נותר התובע במקום העבודה עד שעה מאוחרת 20:00 לערך, סיים נושאים אחרונים שהיו בטיפולו ולאחר מכן יצא לביתו.
- ו. באותו יום, היינו ביום 2.12.08, במהלך היום, לפני שיצא לביתו, שמע התובע כי פוטרו מספר עובדים ושוב עלה מולו המכתב שקיבל לפני 3 חודשים וחשב שהוא בטוח יפוטר. כל היום הוא היה במתח נפשי ועצבני. הוא ניסה לחפש את המנהל כדי לדעת מה קורה איתו אך זה היה בחו"ל.
- ז. באותו יום לאחר שהגיע לביתו, יצא לטיול רגלי מביתו להליכה שגריתית. במהלך ההליכה המחשבות לא הרפו ממנו, הוא נותר סוער ונרגש כפי שהיה במשך כל אותו יום עבודה.
- ח. בדרכו הביתה תוך כדי הליכה חש כאבים חזקים ומשהגיע סמוך לביתו חש רע מאד. אשתו של התובע יצאה לקראתו על מנת לסייע לו לעלות הביתה. הוא נשכב על הספה ואשתו הזמינה לבית נט"ן.
- ט. בשלב הבא הובהל התובע באמצעות נידת טיפול נמרץ לבית החולים מאיר שם אובחן כסובל מאוטם שריר הלב.
- י. הארוע ביום 2.12.08 אף שהיה במהלך תקופה של מתח מתמשך הוא בגדר "עליית מדרגה" ועל כן יש לראות מתח זה כארוע חריג ביחס למתח המתמשך בו היה שרוי בשלושת החודשים האחרונים.
- יא. יצוין כי מועד הארוע החריג הוא ביום 2.12.08. המערער אושפז בלילה שבין יום 2.12.08 לבין יום 3.12.08 לאחר חצות ולכן על המסמכים הרפואיים מצוין התאריך 3.12.08 למרות שהארוע החריג בעבודה התרחש ביום 2.12.08.
4. השאלות
- א. האם לדעתך קיים קשר סיבתי בין הארוע ביום 2.12.08 לבין בוא האוטם במועד שבא ?
- ב. האם יש לומר שהאירוע הנ"ל החיש את בואו של האוטם ושאיילמלא האירוע, יתכן שבוא האוטם היה נדחה למועד כלשהו או לא בכלל?
- ג. האם קיים קשר סיבתי כאמור, האם ניתן לומר שהשפעת האירוע בעבודה על בוא האוטם במועד שבא, היתה פחותה בהרבה מהשפעת מצבו הרפואי של התובע או מהשפעת גורמים אחרים?
5. מעקב
- א. ההחלטה תומצא למומחה ולצדדים.
- ב. לעיוני ביום 3.4.13.
- ניתנה היום, ג' אדר תשע"ג, (13 פברואר 2013), בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.